

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

14. Το βιβλίο για τα ποικίλα (14. Paṭiṣaṭṭhapaṇṇāsa)

[Ja 484-496, PTS 4.278-4.371]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

14. Το βιβλίο για τα ποικίλα

484. Η τζάτακα του ορυζώνα (1)

- 1.** Τέλειο ρυζοχώrafo, οι παπαγάλοι τρώνε, Κοσίγια·
Σε πληροφορώ, Βράχμα, δεν τολμώ να τους εμποδίσω.
- 2.** Και ένα πουλί εκεί, που ήταν το πιο όμορφο απ' όλα αυτά·
αφού έφαγε ρύζι όσο επιθυμούσε, με το ράμφος του αφού το πάρει φεύγει.
- 3.** Ας στήσουν παγίδες με τρίχες ουράς, ώστε να πιαστεί αυτό το πτηνό·
και αφού το πιάσεις ζωντανό, φέρ' το κοντά μου.
- 4.** Αυτά αφού έφαγαν και ήπιαν, φεύγουν τα πουλιά·
Εγώ μόνος είμαι δεμένος με παγίδα, τι κακό διαπράχθηκε από εμένα;
- 5.** Κοιλιά βέβαια των άλλων, παπαγάλε, υπερβολική κοιλιά η δική σου·
αφού έφαγες ρύζι όσο επιθυμούσες, με το ράμφος σου αφού το πάρεις φεύγεις.
- 6.** Μήπως την αποθήκη εκεί γέμισες, παπαγάλε, μήπως έχθρα έχεις με μένα;
Ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, πού το ρύζι αποθήκευσες;
- 7.** Δεν έχω έχθρα μαζί σου, αποθήκη δεν υπάρχει για μένα·
αποπληρώνω δάνειο, δάνειο δίνω, έχοντας φτάσει στο δάσος κοτασιμπαλί·
και θησαυρό εκεί αποθέτω, έτσι να γνωρίζεις, Κοσίγια.
- 8.** Ποια είναι η δανειοδοσία σου, και ποια η αποπληρωμή του δανείου·
Αποκάλυψε την απόκρυψη του θησαυρού, και τότε από την παγίδα θα
απελευθερωθείς.
- 9.** Με αγέννητα φτερά νεαρά, τα παιδάκια μου, Κοσίγια·
αυτοί εμένα συντηρούμενοι θα συντηρήσουν, για αυτό σε αυτούς το χρέος
δίνω.
- 10.** Η μητέρα και ο πατέρας μου είναι ηλικιωμένοι, γερασμένοι, με τα νιάτα να
έχουν φύγει·
με το ρύγχος αφού φέρω σε αυτούς, ας ξεπληρώσω το χρέος που έγινε πριν.
- 11.** Και άλλα πουλιά εκεί, με φθαρμένα φτερά, πολύ αδύναμα·
σε αυτά επιθυμώντας αξιέπαινη πράξη δίνω, αυτόν τον θησαυρό λένε οι
σοφοί.
- 12.** Τέτοια είναι η δανειοδοσία μου, και τέτοια η αποπληρωμή του δανείου·
τον θησαυρό του θησαυρού αποκαλύπτω, έτσι να γνωρίζεις, Κοσίγια.

- 13.** Ευλογημένο βεβαίως είναι αυτό το πτηνό, το φτερωτό, υπέρτατα δίκαιο· σε ορισμένους ανθρώπους, αυτός ο κανόνας δεν υπάρχει.
- 14.** Φάε ρύζι όσο επιθυμείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου· ξανά, παπαγάλε, να σε δούμε, αγαπητή μου είναι η θέα σου.
- 15.** Έφαγες και ήπιες στο ερημητήριό σου, και νύχτα μαζί μας, Κοσίγια, μπροστά σου· Σε αυτούς που έχουν αποθέσει τα όπλα δίνε δωρεά, και τους γηραιούς γονείς συντήρησε.
- 16.** Τύχη πράγματι σε μένα εγέρθηκε σήμερα, που είδα τον έξοχο των πτηνών· αφού άκουσα τα καλά λόγια του παπαγάλου, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες.
- 17.** Αυτός ο Κοσίγια ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, αφού ετοίμασε τροφή και ρόφημα· Με τροφή και ρόφημα με γαλήνια συνείδηση, ικανοποίησε ασκητές και βραχμάνους.

Η τζάτακα του ορυζώνα, πρώτη.

485. Η τζάτακα της Κιννάρι Τσάντα (2)

- 18.** Αυτό οδηγείται στο τέλος, φαντάζομαι, Τσάντα, που συνθλίβεις το αίμα· Σήμερα εγκαταλείπω τη ζωή, η ζωή μου, Τσάντα, καταπαύει.
- 19.** Βυθίζεται η πονεμένη καρδιά μου, καίγομαι, εξαντλούμαι· Από εσένα, Τσαντί, που θρηνείς, όχι από άλλες λύπες.
- 20.** Σαν χορτάρι, σαν δάσος μαραίνομαι, σαν ποτάμι ανεπαρκές στεγνώνω· Από εσένα, Τσαντί, που θρηνείς, όχι από άλλες λύπες.
- 21.** Σαν βροχή στους πρόποδες του βουνού, αυτά τα δάκρυα μου κυλούν· Από εσένα, Τσαντί, που θρηνείς, όχι από άλλες λύπες.
- 22.** Κακός είσαι εσύ, βασιλόπουλο, που τον ποθητό σύζυγο της δύστηνης· τρύπησες στη ρίζα του δάσους, αυτός τώρα τρυπημένος κείτεται στο δάπεδο.
- 23.** Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, βασιλόπουλο, η μητέρα σου· Αυτή η λύπη της καρδιάς μου, καθώς κοιτάζω τον κιμπουρίσα.
- 24.** Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, βασιλόπουλο, η σύζυγός σου· Αυτή η λύπη της καρδιάς μου, καθώς κοιτάζω τον κιμπουρίσα.
- 25.** Μήτε τον γιο μήτε τον σύζυγο, είδε, βασιλόπουλο, η μητέρα σου· αυτός που σκότωσε τον κιμπουρίσα, τον αθώο, εξαιτίας της επιθυμίας μου.
- 26.** Μήτε τον γιο μήτε τον σύζυγο, είδε, βασιλόπουλο, η σύζυγός σου· αυτός που σκότωσε τον κιμπουρίσα, τον αθώο, εξαιτίας της επιθυμίας μου.

- 27.** Μην κλαις εσύ, Τσαντά, μη λυπάσαι, εσύ με τα μάτια σαν το λουλούδι του δασικού σκοταδιού·
Εσύ θα γίνεις σύζυγός μου, στη βασιλική οικογένεια θα χαίρεις ευσέβειας από τις γυναίκες.
- 28.** Βέβαια εγώ θα πεθάνω, δεν θα είμαι δική σου, βασιλόπουλο·
αυτός που σκότωσε τον κιμπουρίσα, τον αθώο, εξαιτίας της επιθυμίας μου.
- 29.** Ακόμα και δειλή, ακόμα και επιθυμούσα να ζήσεις, κιμπουρίσι πήγαινε στα Ιμαλαία·
τρεφόμενη με φύλλα ταλίσσα και ταγάρα, άλλα ελάφια θα σε ευχαριστήσουν.
- 30.** Εκείνα τα βουνά και εκείνες οι χαράδρες, και εκείνες οι σπηλιές των βουνών
έτσι ακριβώς παραμένουν·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 31.** Αυτά τα στρωμένα με φύλλα γοητευτικά, συχναζόμενα από άγρια ζώα·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 32.** Αυτά τα στρωμένα με λουλούδια γοητευτικά, συχναζόμενα από άγρια ζώα·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 33.** Διαυγή ρέουν τα ποτάμια του ορεινού δάσους, με ρεύματα κατάσπαρτα από λουλούδια·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 34.** Μπλε των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 35.** Κίτρινες των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 36.** Κόκκινες των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 37.** Ψηλές των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 38.** Άσπρες των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 39.** Ποικίλες των Ιμαλαίων του βουνού, κορυφές αξιοθέατες·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 40.** Στο Γκαντζαμάντανα που συχνάζουν ομάδες δαιμόνων, σκεπασμένο με βότανα·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;
- 41.** Στο Γκαντζαμάντανα που συχνάζουν κιμπουρίσες, σκεπασμένο με βότανα·
εκεί ακριβώς αυτόν μη βλέποντας, κιμπούρισα τι θα κάνω εγώ;

- 42.** Τιμώ εσένα, άρχοντα Βράχμα, που τον ποθητό σύζυγο της δύστυχης·
με αθάνατο νερό έχρισες, συναντήθηκα με τον αγαπημένο μου.
- 43.** Περιφερόμαστε τώρα στα ποτάμια του ορεινού δάσους, με ρεύματα
κατάσπαρτα από λουλούδια·
με κατοικίες σε διάφορα δέντρα, με γλυκιά ομιλία ο ένας στον άλλον.

Η τζάτακα της Κιννάρι Τσάντα, δεύτερη.

486. Η τζάτακα του μεγάλου Ουκκούσα (3)

- 44.** Λαμπάδες και φανούς δένουν στο νησί, η γενιά επιθυμεί να με φάει·
Πες μας για φίλο και σύντροφο, Σενάκα, εξήγησε την καταστροφή των
συγγενών των πτηνών.
- 45.** Πτηνό, ο έξοχος των πτηνών είσαι, φτερωτέ, βασιλιά των γυπών, σε εσένα
καταφεύγουμε ως καταφύγιο·
Η γενιά επιθυμεί να με φάει, σκληροί κυνηγοί με φανούς, γίνε για την ευτυχία
μου.
- 46.** Φίλο και σύντροφο κάνουν οι σοφοί, την κατάλληλη ή ακατάλληλη ώρα
αναζητώντας την ευτυχία·
Θα σου κάνω, Σενάκα, αυτό το καλό, γιατί ο ευγενής κάνει το καθήκον για τον
ευγενή.
- 47.** Αυτό που πρέπει να γίνει από έναν συμπονετικό, αυτό έγινε για σένα από
ευγενή σε ευγενή·
Γίνε προστάτης του εαυτού σου, μην καείς, θα αποκτήσουμε γιους ενώ εσύ
ζεις.
- 48.** Κάνοντας την προστασία σου πράγματι, ούτε από τη διάλυση του σώματος
τρομάζω·
κάποιοι γίνονται φίλοι των φίλων, εγκαταλείποντας τη ζωή, αυτός είναι ο
κανόνας των αγαθών.
- 49.** Πολύ δύσκολη πράξη έκανε, αυτό το ωτόκο πτηνό·
για το όφελος των μικρών του ο θαλασσαετός, τα μεσάνυχτα που δεν είχαν
έρθει ακόμα.
- 50.** Κάποιοι που πέθαναν, παραστρατημένοι από τις πράξεις τους, στηρίζονται
στη συμπόνια των φίλων·
γιοι μου αγαπημένοι, σε αυτόν τον προορισμό έχω έρθει, εκπληρώστε το
όφελός μου, εσείς που κινείστε στα νερά.
- 51.** Με πλούτο και σιτηρά και με τον εαυτό τους, φίλο και σύντροφο κάνουν οι
σοφοί·
Θα σου κάνω, Σενάκα, αυτό το καλό, γιατί ο ευγενής κάνει το καθήκον για τον
ευγενή.
- 52.** Ζώντας άνετα, αγαπητέ, εσύ κάθισε, ο γιος για τον πατέρα εκτελεί

ευεργετική συμπεριφορά·

Εγώ θα εκτελέσω αυτό το καλό για σένα, προστατεύοντας τα παιδιά του στρατού.

- 53.** Σίγουρα βέβαια, αγαπητέ, αυτός είναι ο κανόνας των αγαθών, που ο γιος για τον πατέρα εκτελεί ευεργετική συμπεριφορά·
Μακάρι βλέποντάς με με αναπτυγμένο σώμα, τα παιδιά του στρατού να μη με παρενοχλούσαν.
- 54.** Ζώα και άνθρωποι, ω άριστε ήρωα των ελαφιών, ταλαιπωρημένοι από τον φόβο, στον άριστο καταφεύγουν·
Γιοι μου αγαπημένοι, σε αυτόν τον προορισμό έχω έρθει, εσύ είσαι ο βασιλιάς, γίνε για την ευτυχία μου.
- 55.** Θα σου κάνω, Σενάκα, αυτό το καλό, έρχομαι για σένα σε εκείνη την κατεύθυνση για τη δολοφονία·
Πώς είναι δυνατόν ένας νοήμονας, ικανός, με πλήρη επίγνωση, να μην προσπαθεί για την προστασία των δικών του;
- 56.** Ας κάνει κανείς φίλο και καλόκαρδο σύντροφο, ας κάνει κύριο για την έλευση της ευτυχίας·
Όπως αυτός που φορά θώρακα αποκρούοντας τα βέλη, ας χαιρόμαστε ενωμένοι με τους γιους μας.
- 57.** Με την πράξη του δικού του φίλου, του συντρόφου που δεν τρέπεται σε φυγή·
Τα φτερωτά κελαηδούν μαζί με αυτόν που κελαηδά, γλυκά στην καρδιά.
- 58.** Αφού ο σοφός απέκτησε φίλο και σύντροφο, αυτός απολαμβάνει γιους, ζώα ή πλούτη·
και εγώ και οι γιοι και ο σύζυγός μου, ενωμένοι χάρη στη συμπόνια του φίλου.
- 59.** Με βασιλιά και με γενναίους υπάρχει όφελος, αυτοί υπάρχουν για αυτόν που έχει τέλειους φίλους·
Αυτός που έχει φίλους, ένδοξος, με υψωμένο εαυτό, σε αυτόν τον κόσμο χαίρεται απολαμβάνοντας ηδονές.
- 60.** Πρέπει να γίνουν οι φίλοι, ακόμα και από τον φτωχό, Σενάκα·
Δες από συμπόνια για τους φίλους, ενωμένοι είμαστε με τους συγγενείς.
- 61.** Με γενναίο και δυνατό, όποιος κάνει φίλους, το πτηνό·
έτσι αυτός γίνεται ευτυχής, όπως εγώ και εσύ, Σενάκα».

Η τζάτακα του μεγάλου Ουκκούσα, τρίτη.

487. Η τζάτακα του Ουντάλακα (4)

- 62.** Με τραχιά δέρματα αντιλόπης, ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, με λερωμένα δόντια, με άσχημη εμφάνιση, αυτοί που ψέλνουν τα ιερά κείμενα·
Μήπως αυτοί στην ανθρώπινη προσπάθεια, γνωρίζοντας αυτό, είναι απελευθερωμένοι από τους κόσμους της αθλιότητας;

- 63.** Κακές πράξεις θα κάνει ο βασιλιάς, αν ο πολυμαθής δεν ασκούσε τη Διδασκαλία·
ακόμη και αυτός που γνωρίζει χίλιες Βέδες, εξαρτώμενος από αυτό, δεν θα απελευθερωνόταν από τη δυστυχία, μη φτάνοντας στην καλή συμπεριφορά.
- 64.** Ακόμη και αυτός που γνωρίζει χίλιες Βέδες, εξαρτώμενος από αυτό, δεν θα απελευθερωνόταν από τη δυστυχία, μη φτάνοντας στην καλή συμπεριφορά·
θεωρώ ότι οι Βέδες είναι άκαρπες, η καλή συμπεριφορά μαζί με τον αυτοέλεγχο είναι η αλήθεια.
- 65.** Οι Βέδες δεν είναι βέβαια άκαρπες, η καλή συμπεριφορά μαζί με τον αυτοέλεγχο είναι η αλήθεια·
φήμη πράγματι αποκτά αφού μελετήσει τις Βέδες, ειρήνη επιτυγχάνει ο δαμασμένος μέσω της καλής συμπεριφοράς.
- 66.** Η μητέρα, ο πατέρας, οι συγγενείς πρέπει να συντηρούνται, από όποιον γεννήθηκε, αυτός είναι ο ίδιος·
Ουντάλακα είμαι εγώ, αξιότιμε, από γενιά οικογένειας που απαγγέλλει τις Βέδες.
- 67.** Πώς, κύριε, γίνεται κάποιος βραχμάνος, πώς γίνεται ολοκληρωμένος;
Και πώς το τελικό Νιμπάνα, ο εδραιωμένος στη Διδασκαλία πώς ονομάζεται;
- 68.** Αφού ανάβει συνεχώς τη φωτιά ο βραχμάνος, ραντίζοντας νερό, θυσιάζοντας,
ανεγείρει τον στύλο θυσίας·
ο βραχμάνος που πράττει έτσι είναι ειρηνικός, εδραιωμένο στη Διδασκαλία με αυτό δίδαξαν.
- 69.** Δεν υπάρχει αγνότητα με το ράντισμα, ούτε ολοκληρωμένος βραχμάνος·
Ούτε υπομονή ούτε πραότητα, ούτε αυτός έχων επιτύχει το τελικό Νιμπάνα.
- 70.** Πώς γίνεται κάποιος βραχμάνος, πώς γίνεται ολοκληρωμένος;
Και πώς το τελικό Νιμπάνα, ο εδραιωμένος στη Διδασκαλία πώς ονομάζεται;
- 71.** Χωρίς δεσμούς με χωράφια, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς επιθυμία, χωρίς κακή απληστία, με εξαλειμμένη την απληστία για την ύπαρξη·
ο βραχμάνος που πράττει έτσι είναι ειρηνικός, εδραιωμένο στη Διδασκαλία με αυτό δίδαξαν.
- 72.** Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες·
όλοι πράγματι ήρεμοι, δαμασμένοι, όλοι πράγματι έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα·
για όλους αυτούς που έχουν γίνει ψυχροί, υπάρχει ανώτερος ή κατώτερος;
- 73.** Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες·
όλοι πράγματι ήρεμοι, δαμασμένοι, όλοι πράγματι έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα·
για όλους αυτούς που έχουν γίνει ψυχροί, δεν υπάρχει ανώτερος ή κατώτερος.
- 74.** Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες·

όλοι πράγματι ήρεμοι, δαμασμένοι, όλοι πράγματι έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα.

- 75.** Για όλους αυτούς που έχουν γίνει ψυχροί, δεν υπάρχει ανώτερος ή κατώτερος· Ασκήεις την άγια ζωή προς καταστροφή, της γενεάς οικογένειας σοττίγια.
- 76.** Με ρούχα ποικιλόχρωμα, η ουράνια κατοικία είναι σκεπασμένη· Η σκιά εκείνων των ρούχων, εκείνη η λαγνεία δεν εμφανίζεται.
- 77.** Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο μεταξύ των ανθρώπων, όταν οι νέοι εξαγνίζονται· Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, οι ενάρετοι.

Η τζάτακα του Ουντάλακα, τέταρτη.

488. Η τζάτακα της Μπίσα (5)

- 78.** Άλογο, αγελάδα, ασήμι, χρυσό, και λατρεμένη σύζυγο ας αποκτήσει αυτός εδώ·
με γιους και συζύγους ας είναι ενωμένος, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 79.** Γιρλάντα και σανταλόξυλο από Κάσι, ας φορά· στον γιο ας είναι πολλά·
στις ηδονές έντονη ας κάνει προσκόλληση, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 80.** Με άφθονο σιτάρι από καλλιέργεια, ένδοξος, με γιους, οικοδεσπότης, πλούσιος, με όλες τις ηδονές·
μη βλέποντας την παρακμή, ας κατοικεί στο σπίτι, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 81.** Αυτός ο πολεμιστής ας είναι βίαιος δράστης, βασιλιάς των βασιλιάδων, δυνατός, ένδοξος·
αυτός ας κατοικεί στο μεγαλείο των τεσσάρων άκρων της γης, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 82.** Αυτός ο βραχμάνος ας είναι χωρίς να έχει απαλλαγεί από το πάθος, αφοσιωμένος στις στιγμιαίες αστρολογικές ατραπούς·
ας τον τιμά ο ένδοξος άρχοντας της χώρας, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 83.** Τον διδάσκαλο, τον γνώστη όλων των Βεδών, τον αυστηρό ασκητή ας τον θεωρεί ολόκληρος ο κόσμος·
ας τον ευσεβούν οι κάτοικοι της υπαίθρου συγκεντρωμένοι, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 84.** Τετραπλά ευημερούν εκλεκτό χωριό, δοσμένο από τον Βασάβα, ας απολαύσει αυτός·
αυτός που δεν είναι χωρίς πάθος ας βρει τον θάνατο, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.

- 85.** Αυτός ο αρχηγός του χωριού ας είναι ανάμεσα στους συντρόφους, χαίροντας με χορούς και τραγούδια·
αυτός ας μην υποστεί καμία καταστροφή από τον βασιλιά, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 86.** Αυτή που ο μοναδικός βασιλιάς, αφού κατέκτησε τη γη, ας την τοποθετήσει ως πρώτη ανάμεσα σε χίλιες γυναίκες·
ας γίνει η εξαιρετική ανάμεσα στις γυναίκες, αυτή που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 87.** Αυτή ας τρώει το νόστιμο ανάμεσα σε όλους τους συγκεντρωμένους σοφούς, ακλόνητη·
ας περιφέρεται καυχώμενη για το υλικό κέρδος, αυτή που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 88.** Ας είναι κάτοικος στο μεγάλο μοναστήρι, ας είναι επιβλέπων οικοδομικών έργων στη Γκατζάνγκαλα·
ας φτιάξει παράθυρο μέσα σε μια ημέρα, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 89.** Ας δεθεί αυτός με εξακόσιες θηλιές, από το ωραίο δάσος ας οδηγηθεί στη βασιλική πρωτεύουσα·
με βούκεντρα ας χτυπηθεί αυτός και με κεντριά, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 90.** Με κολιέ από σημάδια, με τρυπημένα αυτιά από μόλυβδο, χτυπημένος με ραβδί, ας πλησιάσει το στόμα του φιδιού·
δεμένος με το δικό του δέρμα, ας περιφέρεται στους δρόμους, αυτός που σου πήρε τις ρίζες λωτού, βραχμάνε.
- 91.** Αυτός που πράγματι λέει ότι κάτι που δεν χάθηκε χάθηκε, ας αποκτήσει και ας απολαύσει τις ηδονές·
ας βρει τον θάνατο μέσα στο σπίτι, ή αυτός που υποσιάζεται κάποιον από εσάς, αξιότιμοι.
- 92.** Αυτό που αναζητώντας περιφέρονται στον κόσμο, επιθυμητό και αγαπητό για πολλούς είναι αυτό·
φίλτατο και ευχάριστο εδώ στον κόσμο των ζωντανών, γιατί οι σοφοί δεν επαινούν τις ηδονές;
- 93.** Στις ηδονές πράγματι σφάζονται και δεσμεύονται, στις ηδονές δυστυχία και κίνδυνος γεννιούνται·
Στις ηδονές οι κύριοι των όντων αμελείς, κακές πράξεις κάνουν από αυταπάτη.
- 94.** Αυτοί οι κακόβουλου χαρακτήρα έχοντας διαπράξει κακό, με την κατάρρευση του σώματος στην κόλαση πηγαίνουν·
έχοντας δει τον κίνδυνο στα είδη αισθησιακής ηδονής, γι' αυτό οι σοφοί δεν επαινούν τις ηδονές.

- 95.** Ερευνώντας τις ρίζες λωτού του σοφού, αφού τις πήρα στην όχθη, τις έκρυψα στη στεριά·
Αγνοί, χωρίς κακία, οι σοφοί ζουν, αυτές είναι οι ρίζες λωτού σου, ασκούμενε στην άγια ζωή.
- 96.** Δεν είμαστε ηθοποιοί σου ούτε όμως παιχνίδια σου, ούτε συγγενείς ούτε όμως σύντροφοί σου·
Σε τι στηριζόμενος, Χιλιόματε, με τους σοφούς εσύ παίζεις, βασιλιά των θεών;
- 97.** Δάσκαλος είσαι για μένα και πατέρας μου, αυτή είναι η υποστήριξη για αυτόν που σφάλλει, Βράχμα·
Ένα παράπτωμα συγχώρεσε, ευρείας σοφίας, οι σοφοί δεν έχουν δύναμη την οργή.
- 98.** Ευλογημένη η διαμονή των σοφών για μία νύχτα, που τον Βασάβα τον κύριο των όντων είδαμε·
Όλοι εσείς, αξιότιμοι, ας γίνετε ευτυχισμένοι, που ο βραχμάνος απέκτησε ρίζες λωτού.
- 99.** Εγώ και ο Σαριπούττα, ο Μογκαλλάνα και ο Κάσσαπα·
ο Ανουρούντα, ο Πούννα, ο Άναντα, τότε ήμασταν επτά αδέρφια.
- 100.** Η αδελφή Ουππαλαβαννά και, η δούλη Κχουτζουττάρα τότε·
Ο οικοδεσπότης Τσίττα δούλος, ο δαίμονας Σατάγκιρα τότε.
- 101.** Ο Παλιλέγια τότε ήταν ο ελέφαντας, ο δωρητής μελιού ο έξοχος πίθηκος·
ο Καλουντάγι τότε ο Σάκκα, έτσι να θυμάστε το Τζάτακα.

Η τζάτακα της Μπίσα, πέμπτη.

489. Η τζάτακα του Σουρούτσι (6)

- 102.** Πρώτη βασίλισσα του Σουρούτσι σύζυγος, φερμένη πρώτη εγώ·
Δέκα χιλιάδες χρόνια, από τότε που ο Σουρούτσι με έφερε.
- 103.** Έτσι εγώ, βραχμάνε, τον βασιλιά, τον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα·
δεν γνωρίζω άμεσα με το σώμα, με την ομιλία ή με τον νου·
τον Σουρούτσι να περιφρόνησε, είτε φανερά είτε κρυφά.
- 104.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·
αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 105.** Η μητέρα του συζύγου μου είναι η πεθερά μου, και ο πατέρας του είναι ο πεθερός μου·
Αυτοί ήταν οι εκπαιδευτές μου, ω Βράχμα, όσο ζούσαν.
- 106.** Έτσι εγώ χαιρόμενη με την αβλάβεια, ολοκληρωτικά ακολουθώντας τη Διδασκαλία·
Προσεκτικά σε υπηρετήσα, νύχτα και μέρα ακούραστη.
- 107.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·

αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.

- 108.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, σύζυγοι μαζί μου, βραχμάνε·
σε αυτές ζήλια ή οργή, δεν υπήρξε σε μένα ποτέ.
- 109.** Χαίρομαι με την ευημερία τους, και καμία δεν είναι μη αγαπημένη σε μένα·
Συμπονώ τον εαυτό μου όπως πάντα όλες τις αντίζηλες.
- 110.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·
αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 111.** Δούλους, εργάτες, υπηρέτες, και όσους άλλους ζουν εξαρτώμενοι·
τους διατάζω σύμφωνα με τον κανόνα, πάντα με χαρούμενες αισθήσεις.
- 112.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·
αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 113.** Ασκητές και βραχμάνους επίσης, και άλλους επαίτες επίσης·
ικανοποιώ με τροφή και ρόφημα, πάντα με καθαρά χέρια.
- 114.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·
αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 115.** Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη·
τηρώ την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική.
- 116.** Με αυτή την αληθινή ομιλία, ας γεννηθεί γιος, σοφέ·
αν λέω ψέματα, το κεφάλι μου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 117.** Όλες αυτές οι αρετές, βασιλοπούλα ένδοξη·
υπάρχουν σε σένα, ευγενική, αυτές που εσύ εξυμνείς στον εαυτό σου.
- 118.** Πολεμιστής τέλειος στην καταγωγή, ευγενούς γέννησης, ένδοξος·
βασιλιάς της δικαιοσύνης των Βιντέχα, γιος θα γεννηθεί σε σένα.
- 119.** Με κακή εμφάνιση, καλυμμένος με σκόνη και βρωμιά, στον αιθέρα
στεκόμενος·
Ευχάριστο λόγο μιλάς, που αγγίζει την καρδιά μου.
- 120.** Είσαι θεότητα από τον παράδεισο, σοφέ, ή κυρίαρχος με μεγάλη υπερφυσική
δύναμη;
Ποιος είσαι εσύ που έφτασες, τον εαυτό σου σε μένα φανέρωσε.
- 121.** Αυτόν που οι συναθροίσεις των θεών προσκυνούν, συγκεντρωμένες στη
Σουντχάμμα·
Εγώ λοιπόν ο Σάκκα, ο χιλιόφθαλμος, ήρθα κοντά σου.
- 122.** Οι γυναίκες στον κόσμο των ζωντανών, όποια είναι δίκαιη στη συμπεριφορά·

σοφή, ηθική, σεβόμενη τα πεθερικά σαν θεούς, αφοσιωμένη στον σύζυγό της.

- 123.** Σε τέτοια σοφή γυναίκα, με αγνές πράξεις·
Οι θεοί έρχονται να τη δουν, ανθρόπινοι και μη-ανθρόπινοι.
- 124.** Και εσύ, ευγενική, με την καλή συμπεριφορά, με την καλή διαγωγή στο παρελθόν·
εδώ σε βασιλική οικογένεια γεννήθηκες, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές.
- 125.** Και αυτή για σένα, βασιλοπούλα, νίκη και στις δύο περιπτώσεις·
επαναγέννηση στον κόσμο των θεών, και δόξα εδώ στη ζωή.
- 126.** Για πολύ καιρό, σοφή, να είσαι ευτυχισμένη, τη Διδασκαλία στον εαυτό σου να προστατεύεις·
εγώ πηγαίνω στον ουρανό, αγαπητή μου είναι η θέα σου».

Η τζάτακα του Σουρούτσι, έκτη.

490. Η τζάτακα των πέντε ημερών τήρησης (7)

- 127.** Ζώντας άνετα τώρα εσύ περιστέρι, πουλί, δεν έχεις ανάγκη από τροφή·
υπομένοντας πείνα και δίψα, γιατί τηρείς την ημέρα της Ουποσάθα, περιστέρι;
- 128.** Εγώ παλιά ερωτευμένος με την περιστέρα, σε αυτή την περιοχή και οι δύο απολαμβάναμε·
Τότε ο κυνηγός πουλιών έπιασε την περιστέρα, χωρίς επιθυμία χωρίς αυτήν έμεινα.
- 129.** Από τις διάφορες υπάρξεις με τον αποχωρισμό από εκείνη, αίσθημα δημιουργημένο από τον νου βιώνω·
Για αυτό εγώ την τήρηση των κανόνων διατηρώ, η λαγνεία σε μένα ας μην επιστρέψει ξανά.
- 130.** Με μη ευθεία κίνηση, φίδι με διπλή γλώσσα, με κυνόδοντες ως όπλα, με τρομερό δηλητήριο, ερπετό·
υπομένοντας πείνα και δίψα, γιατί τηρείς την ημέρα της Ουποσάθα, μακρύ;
- 131.** Ο ταύρος του χωρικού ήταν δυνατός, με κουνιστό καμπούρι, προικισμένος με ομορφιά και δύναμη·
Αυτός με πάτησε, θυμωμένος τον χτύπησα, καταβεβλημένος από πόνο βρήκε τον θάνατο.
- 132.** Τότε οι άνθρωποι βγαίνοντας από το χωριό, κλαίγοντας και οδυρόμενοι έφυγαν·
Για αυτό εγώ την τήρηση των κανόνων διατηρώ, η οργή σε μένα ας μην επιστρέψει ξανά.
- 133.** Πολλά κρέατα νεκρών στο νεκροταφείο, ευχάριστη τροφή για σένα αυτή·
υπομένοντας πείνα και δίψα, γιατί τηρείς την ημέρα της Ουποσάθα, τσακάλι;
- 134.** Εισήλθα στην κοιλιά του μεγάλου ελέφαντα, χαρούμενος στο πτώμα,

λαίμαργος για κρέας ελέφαντα·

Ζεστός άνεμος και αιχμηρές ακτίνες, αυτές ξήραναν το πέρασμα της κοπριάς του.

- 135.** Αδύνατος και χλωμός εγώ, σεβάσμιε κύριε, δεν υπήρχε για μένα οδός για έξοδο·
Και μεγάλο σύννεφο ξαφνικά έβρεξε, αυτό ύγρανε το πέρασμα της κοπριάς του.
- 136.** Τότε εγώ αναχώρησα, σεβάσμιε κύριε, όπως η σελήνη από το στόμα του Ράχου απελευθερωμένη·
Για αυτό εγώ την τήρηση των κανόνων διατηρώ, η απληστία σε μένα ας μην επιστρέψει ξανά.
- 137.** Στη φωλιά του τερμίτη τα μυρμήγκια, καταβροχθίζοντας εσύ στο παρελθόν περιφερόσουν·
υπομένοντας πείνα και δίψα, γιατί τηρείς την ημέρα της Ουποσάθα, αρκούδα;
- 138.** Περιφρονώντας το δικό μου σπίτι, από υπερβολική επιθυμία πήγα στο χωριό των Μάλλα·
Τότε οι άνθρωποι βγαίνοντας από το χωριό, με χτύπησαν με τόξα.
- 139.** Αυτός με σπασμένο κεφάλι και αιματοβαμμένα μέλη, επέστρεψα στο δικό μου σπίτι·
Για αυτό εγώ την τήρηση των κανόνων διατηρώ, η υπερβολική επιθυμία ας μην επιστρέψει ξανά.
- 140.** Ό,τι μας ρώτησες εσύ, σεβάσμιε κύριε, όλα απαντήσαμε κατανοώντας·
κι εμείς σε ρωτάμε εσένα, σεβάσμιε κύριε, γιατί τηρείς την ημέρα της Ουποσάθα, Βράχμα;
- 141.** Αμόλυντος στο ερημητήριό μου, ο Ατομικά Φωτισμένος κάθισε για λίγο·
Αυτός μου γνωστοποίησε τον προορισμό και την προέλευση, και το όνομα και το σόι και όλη τη συμπεριφορά.
- 142.** Έτσι εγώ δεν απέδωσα σεβασμό στα πόδια του, ούτε και τον ρώτησα με αλαζονεία·
Για αυτό εγώ την τήρηση των κανόνων διατηρώ, η αλαζονεία σε μένα ας μην επιστρέψει ξανά.

Η τζάτακα των πέντε ημερών τήρησης, έβδομη.

491. Η μεγάλη τζάτακα του παγωνιού (8)

- 143.** Αν εγώ από σένα για χάρη πλούτου συλλήφθηκα, μη με σκοτώσεις αφού με πιάσεις ζωντανό·
και οδήγησέ με, αγαπητέ, κοντά στον βασιλιά, φαντάζομαι πλούτο θα λάβεις όχι μικρό.
- 144.** Δεν είναι αυτό σε μένα για τη δολοφονία σου σήμερα, τοποθετημένη στο

μπροστινό μέρος του τόξου η αιχμή με σχιστή οπλή·
και τη θηλιά σου εγώ θα κόψω, όπως επιθυμεί ας πηγαίνει ο βασιλιάς των
παγωνιών.

- 145.** Αφού επτά χρόνια με ακολούθησες, νύχτα και μέρα υπομένοντας πείνα και
δίψα·
Τότε γιατί εμένα που οδηγήθηκα στην εξουσία της θηλιάς, ποθείς να
ελευθερώσεις από τα δεσμά;
- 146.** Από τον φόνο έμβιων όντων απέχεις σήμερα, αφοβία άραγε σε όλα τα όντα
έχεις δώσει·
Γιατί εμένα που οδηγήθηκα στην εξουσία της θηλιάς, ποθείς να ελευθερώσεις
από τα δεσμά;
- 147.** Πες για αυτόν που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και αυτόν που δίνει
αφοβία σε όλα τα όντα·
Σε ρωτώ εσένα, βασιλιά των παγωνιών, αυτό το θέμα, πεθαίνοντας από εδώ τι
ευτυχία αποκτά αυτός;
- 148.** Λέω για αυτόν που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και αυτόν που δίνει
αφοβία σε όλα τα όντα·
στην παρούσα ζωή λαμβάνει έπαινο, και αυτός πηγαίνει στον παράδεισο με τη
διάλυση του σώματος.
- 149.** Δεν υπάρχουν θεοί, έτσι λένε κάποιοι, ακριβώς εδώ η ψυχή φτάνει στην
ανυπαρξία·
Έτσι ο καρπός των καλών και κακών πράξεων, και τη δωρεά λένε θεσπισμένη
για τον δότη·
Πιστεύοντας τα λόγια αυτών των Άξιων, για αυτό εγώ βλάπτω τα πουλιά.
- 150.** Η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο όμορφοι στην όψη, πηγαίνουν φωτίζοντας τον
ουρανό·
Αυτού του κόσμου ή του άλλου είναι αυτοί, τι άραγε λένε γι' αυτούς στον
κόσμο των ανθρώπων;
- 151.** Η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο όμορφοι στην όψη, πηγαίνουν φωτίζοντας τον
ουρανό·
Του άλλου κόσμου είναι αυτοί, όχι αυτού, θεούς τους αποκαλούν στον κόσμο
των ανθρώπων.
- 152.** Ακριβώς εδώ αυτοί οι κατώτεροι διδάσκαλοι καταστράφηκαν, οι άρριζοι που
δεν διδάσκουν την πράξη·
Έτσι ο καρπός των καλών και κακών πράξεων, και τη δωρεά λένε θεσπισμένη
από ανόητους.
- 153.** Σίγουρα αληθινά είναι αυτά τα λόγια σου, πώς είναι δυνατόν η δωρεά να είναι
άκαρπη;
Έτσι ο καρπός των καλών και κακών πράξεων, και η δωρεά θεσπισμένη για
τον δότη πώς θα υπήρχε.

- 154.** Πώς πράττοντας, για ποιο λόγο πράττοντας, τι συμπεριφορά, τι συναναστρεφόμενος, με ποια αρετή αυστηρού ασκητισμού· πες μου, βασιλιά των παγωνιών, αυτό το νόημα, ώστε εγώ να μην πέσω στην κόλαση.
- 155.** Όσοι ασκητές υπάρχουν στη γη, αυτοί με ώχρινους χιτώνες, άστεγοι· νωρίς με την ανατολή του ηλίου περιφέρονται για προσφερόμενη τροφή την κατάλληλη ώρα, διότι οι αγαθοί απέχουν από την περιπλάνηση σε ακατάλληλες ώρες.
- 156.** Αυτούς εκεί πλησιάζοντας την κατάλληλη ώρα, ρώτα ό,τι θα ήταν αγαπητό στον νου σου· Αυτοί θα σου εξηγήσουν σύμφωνα με τη γνώση τους, το καλό αυτού του κόσμου και του άλλου.
- 157.** Όπως το φίδι το φθαρμένο δέρμα το παλιό, όπως το κιτρινισμένο φύλλο από το πράσινο δέντρο· Αυτή η σκληρή φύση μου έχει εγκαταλειφθεί, εγκαταλείπω τη φύση του κυνηγού σήμερα.
- 158.** Και όσα πουλιά μου υπάρχουν δέσμια, πολλές εκατοντάδες στην κατοικία· σε αυτά εγώ τη ζωή σήμερα δίνω, και την απελευθέρωση αυτά έφτασαν στο δικό τους σπίτι.
- 159.** Ο σκληρός περιπλανιόταν με παγίδα στο χέρι στο δάσος, για να σκοτώσει τον ένδοξο βασιλιά των παγωνιών· αφού έδεσε τον ένδοξο βασιλιά των παγωνιών, αυτός απελευθερώθηκε από τη δυστυχία όπως εγώ απελευθερώθηκα».

Η μεγάλη τζάτακα του παγωνιού, όγδοη.

492. Η τζάτακα του ξυλουργού και του χοίρου (9)

- 160.** Αναζητώντας περιπλανηθήκαμε, βουνά και δάση· αναζητώντας περιπλανήθηκα τους συγγενείς, αυτοί βρέθηκαν από εμένα.
- 161.** Πολλές είναι εδώ οι ρίζες και οι καρποί, και η τροφή αυτή όχι λίγη· ωραία αυτά τα βουνά και τα ποτάμια, η διαμονή θα είναι άνετη.
- 162.** Εδώ ακριβώς εγώ θα κατοικήσω, μαζί με όλους τους συγγενείς μου· ζώντας άνετα, χωρίς προσκόλληση, χωρίς λύπη, χωρίς φόβο από πουθενά.
- 163.** Αναζήτησε και άλλο βραχώδες κελί, εχθρός για μας εδώ βρίσκεται· Αυτός, Τάτσα, σκοτώνει αγριόχοιρους, αφού έρχεται εδώ το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 164.** Ποιος είναι ο εχθρός μας εδώ, ποιος ο συγγενής, καλά συγκεντρωμένοι; Τον δυσκολοκαταβλητό καταβάλλει, πείτε μου αυτό που ρωτήθηκα.
- 165.** Με υψωμένες ρίγες, ο βασιλιάς των ζώων, δυνατός, με κυνόδοντες ως όπλα, το ζώο·

Αυτός, Τάτσα, σκοτώνει αγριόχοιρους, αφού έρχεται εδώ το καλύτερο από τα καλύτερα.

- 166.** Δεν είναι ότι δεν έχουμε κυνόδοντες, δύναμη στο σώμα είναι συγκεντρωμένη· Όλοι ενωμένοι γινόμενοι, θα υποτάξουμε τον μοναχικό.
- 167.** Γλυκιά στην καρδιά, ευχάριστη στο αυτί, ομιλία μιλάς, ξυλουργέ·
Ακόμη κι αυτόν που θα έφευγε τρέχοντας στη μάχη, κι αυτόν μετά θα σκοτώνουμε.
- 168.** Από τον φόνο έμβιων όντων απέχεις άραγε σήμερα, αφοβία άραγε σε όλα τα όντα έχεις δώσει·
Κυνόδοντες άραγε για τον φόνο ελαφιών δεν έχεις, εσύ που έφτασες στην αγέλη σαν άθλιος καίγεσαι;
- 169.** Δεν είναι ότι δεν έχω κυνόδοντες, δύναμη στο σώμα είναι συγκεντρωμένη·
και βλέποντας τους συγγενείς σε ομόνοια μαζί, για αυτό διαλογίζομαι στο δάσος μόνος.
- 170.** Αυτοί πριν πήγαιναν προς κάθε κατεύθυνση, ταλαιπωρημένοι από τον φόβο, αναζητώντας καταφύγιο, πολλοί·
Αυτοί τώρα, αφού συναθροίστηκαν, κατοικούν μαζί, όπου στέκονται είναι δυσκολονίκητοι από εμένα.
- 171.** Εφοδιασμένοι με αρχηγό, ενωμένοι, ομόφωνοι·
αυτοί σε ομόνοια θα με βλάψουν, για αυτό δεν τους επιθυμώ.
- 172.** Μόνο ένας ο Ίντα νικά τους τιτάνες, μόνο ένα το γεράκι σκοτώνει τους βραχμάνους καταβάλλοντάς τους·
Μόνο μία η τίγρη που έφτασε στο κοπάδι των ελαφιών, σκοτώνει το καλύτερο από τα καλύτερα, γιατί τέτοια είναι η δύναμή της.
- 173.** Ούτε ο Ίντα ούτε το γεράκι, ούτε η τίγρη ο άρχοντας των ζώων·
τους συγγενείς ενωμένους, σε ομόνοια, η τίγρη δεν τους φέρνει υπό την εξουσία της.
- 174.** Κουμπχίλακα πουλάκια, με ομάδες, κινούμενα σε σμήνη·
Χαιρόμενα μαζί, πετούν ψηλά και πετούν γύρω.
- 175.** Και καθώς αυτά πετούν, ένα εδώ αποχωρίζεται·
και αυτό το γεράκι το χτυπά, αυτός είναι ο προορισμός σαν των τίγρεων.
- 176.** Παρακινημένος από τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά, τον σκληρό με μάτι για υλικά κέρδη·
ο χαυλιοδοντωτός όρμησε στους χαυλιοδοντωτούς, φανταζόμενος όπως πριν.
- 177.** Καλό είναι οι συγγενείς να είναι πολλοί, ακόμα και τα δέντρα που γεννιούνται στο δάσος·
από τους αγριόχοιρους ενωμένους, η τίγρη στον μονόδρομο σκοτώθηκε.

- 178.** Και τον βραχμάνο και την τίγρη, και τους δύο σκοτώνοντας οι αγριόχοιροι. Χαρούμενοι και ευτυχισμένοι, μεγάλη κραυγή έδωσαν.
- 179.** Αυτοί λοιπόν στη ρίζα της συκομουριάς, οι αγριόχοιροι καλά συγκεντρωμένοι· τον Τατσάκα έχρισαν, «εσύ είσαι ο βασιλιάς μας, ο κύριος».

Η τζάτακα του ξυλουργού και του χοίρου, ένατη.

493. Η μεγάλη τζάτακα του εμπόρου (10)

- 180.** Έμποροι αφού έκαναν συνάθροιση, από διάφορα βασίλεια ήρθαν· Μεταφέροντας πλούτη έφυγαν, αφού έκαναν έναν αρχηγό.
- 181.** Αυτοί, αφού έφτασαν σε εκείνη την έρημο, χωρίς τροφή και χωρίς νερό· Είδαν μια μεγάλη συκομουριά, με δροσερή σκιά, ευχάριστη.
- 182.** Και αυτοί εκεί κάθισαν, στη σκιά εκείνου του δέντρου· Οι έμποροι σκέφτηκαν μαζί, οι ανόητοι καλυμμένοι από αυταπάτη.
- 183.** Αυτό το δέντρο είναι υγρό, σαν να ρέει νερό· ελάτε, το πρώτο κλαδί του, εμείς οι έμποροι ας κόψουμε.
- 184.** Και αυτή μόλις κόπηκε ξεχύθηκε, διαυγές νερό χωρίς θολούρα· Αυτοί εκεί αφού έκαναν μπάνιο και ήπιαν, όσο ήθελαν οι έμποροι.
- 185.** Για δεύτερη φορά σκέφτηκαν μαζί, οι ανόητοι καλυμμένοι από αυταπάτη· ελάτε, το δεξί κλαδί του, εμείς οι έμποροι ας κόψουμε.
- 186.** Και αυτή μόλις κόπηκε ξεχύθηκε, άφθονο ρύζι με κρέας· αρτοπαρασκευάσματα σαν πηχτό ρυζόγαλο, πιπερόριζα και σούπες από φακές.
- 187.** Αυτοί εκεί αφού έφαγαν και μάσησαν, όσο ήθελαν οι έμποροι· για τρίτη φορά σκέφτηκαν μαζί, οι ανόητοι καλυμμένοι από αυταπάτη· ελάτε, το τελευταίο κλαδί του, εμείς οι έμποροι ας κόψουμε.
- 188.** Και αυτή μόλις κόπηκε ξεχύθηκε, στολισμένες γυναίκες· με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους.
- 189.** Ακόμα και για κάθε έμπορα, είκοσι πέντε γυναίκες· από παντού περικύκλωσαν, στη σκιά εκείνου του δέντρου.
- 190.** Αυτοί από αυτές αφού εξυηρετήθηκαν, όσο ήθελαν οι έμποροι· τέταρτη φορά σκέφτηκαν μαζί, οι ανόητοι καλυμμένοι από αυταπάτη· ελάτε, το βόρειο κλαδί του, εμείς οι έμποροι ας κόψουμε.
- 191.** Και αυτή μόλις κόπηκε ξεχύθηκε, πολλά μαργαριτάρια και βηρύλλια· ασήμι και χρυσό, χαλιά και υφάσματα.
- 192.** Και υφάσματα από την Κάσι, και μάλλινες κουβέρτες από την Ουντίγια· Αυτοί εκεί αφού έδεσαν φορτία, όσα ήθελαν οι έμποροι.

- 193.** Πέμπτο σκέφτηκαν μαζί, οι ανόητοι καλυμμένοι από αυταπάτη·
ελάτε, στη ρίζα του ας κόψουμε, μήπως περισσότερα λάβουμε.
- 194.** Τότε σηκώθηκε ο αρχηγός του καραβανιού, παρακαλώντας με ενωμένες
παλάμες·
«Τι κακό κάνει η συκιά; Έμποροι, ας είναι ευλογία σε σας».
- 195.** Νερό έδωσε το ανατολικό κλαδί, και τροφή και ποτό το νότιο·
Γυναίκες έδωσε το δυτικό κλαδί, και όλες τις ηδονές το βόρειο·
«Τι κακό κάνει η συκιά; Έμποροι, ας είναι ευλογία σε σας».
- 196.** Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
κλαδί του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός.
- 197.** Και αυτοί μη δίνοντας σημασία στα λόγια του, οι πολλοί σε έναν·
με κοφτερά τσεκούρια, από τη ρίζα το επιτέθηκαν.
- 198.** Τότε οι ελέφαντες βγήκαν, θωρακισμένοι είκοσι πέντε·
τριακόσιοι τοξότες και έξι χιλιάδες με θώρακες.
- 199.** Σκοτώστε τους, δέστε τους, μην αφήσει κανείς σας τη ζωή τους·
εκτός από τον αρχηγό του καραβανιού, κάντε τους όλους στάχτη.
- 200.** Γι' αυτό ο σοφός άνθρωπος, βλέποντας το καλό του εαυτού του·
να μην υποκύπτει στην απληστία, ας νικήσει τον εχθρικό νου.
- 201.** Αυτόν τον κίνδυνο γνωρίζοντας, την επιθυμία ως προέλευση του υπαρξιακού
πόνου·
απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς προσκόλληση, μνημών ο μοναχός ας
περιπλανιέται.

Η μεγάλη τζάτακα του εμπόρου, δέκατη.

494. Η τζάτακα του Σάντινα (11)

- 202.** Εκπληκτικό πράγματι στον κόσμο, εγέρθηκε τρόμος·
Θεϊκό άρμα εμφανίστηκε, του Βεντέχα του ένδοξου.
- 203.** Ο νεαρός θεός με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των
θεών·
Προσκάλεσε τον βασιλιά, τον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα.
- 204.** Έλα, ανέβα σε αυτό το άρμα, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
Οι θεοί επιθυμούν να σε δουν, οι Τριάντα Τρεις μαζί με τον Ίντα·
Διότι αυτοί οι θεοί σε θυμούνται, συγκεντρωμένοι στη Σουντχάμμα.
- 205.** Και τότε ο βασιλιάς ο ενάρετος, ο Βιντέχα κυρίαρχος της Μιθίλα·
αφού ανέβηκε στο άρμα με χίλια άλογα, πήγε κοντά στους θεούς·
Αυτόν οι θεοί χαιρέτησαν με χαρά, αφού είδαν τον βασιλιά που ήρθε.
- 206.** Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·

κάθισε τώρα, βασιλιά σοφέ, κοντά στον βασιλιά των θεών.

- 207.** Και ο Σάκκα χάρηκε, τον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα·
Τον προσκάλεσε με ηδονές, και με κάθισμα ο Βάσαβα.
- 208.** Καλώς έφτασες, στην κατοικία εκείνων που ασκούν εξουσία·
Ζήσε μεταξύ των θεών, βασιλιά σοφέ, που έχουν επιτύχει κάθε ηδονή·
μεταξύ των Τριάντα Τριών θεών, απόλαυσε τις μη ανθρώπινες ηδονές.
- 209.** Εγώ παλιά πηγαίνοντας στον παράδεισο απολάμβανα, με χορούς, τραγούδια
και μουσική·
Αυτός τώρα σήμερα δεν απολαμβάνω στον παράδεισο, άραγε η ζωή μου έχει
εξαλειφθεί ή ο θάνατος είναι κοντά;
Ή μήπως είμαι σαστισμένος, άριστε των αρχόντων των ανθρώπων;
- 210.** Η ζωή σου δεν έχει εξαντληθεί και ο θάνατος δεν είναι μακριά, ούτε και είσαι
κυριευμένος από αυταπάτη, άριστε ήρωα μεταξύ των ανθρώπων·
Και οι αξιέπαινες πράξεις σου είναι λίγες, των οποίων το επακόλουθο εδώ
βιώνεις.
- 211.** Ζήσε με τη θεϊκή δύναμη, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
μεταξύ των Τριάντα Τριών θεών, απόλαυσε τις μη ανθρώπινες ηδονές.
- 212.** Όπως δανεικό όχημα, όπως δανεικός πλούτος·
έτσι είναι αυτό, ό,τι από άλλον λόγω δωρεάς.
- 213.** Και δεν επιθυμώ εγώ αυτό, ό,τι από άλλον λόγω δωρεάς·
Οι αξιέπαινες πράξεις που έκανε κανείς ο ίδιος, αυτός είναι ο ιδιαίτερος
πλούτος μου.
- 214.** Εγώ λοιπόν αφού πάω στους ανθρώπους, θα κάνω πολύ καλό·
Με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο·
το οποίο κάνοντας γίνεται ευτυχής, και δεν μετανιώνει αργότερα.
- 215.** Αυτά είναι εκείνα τα χωράφια, αυτό το κόσμημα με τον ωραίο κρίκο·
Αυτές είναι εκείνες οι πράσινες υγρές εκτάσεις, αυτά τα ρέοντα ποτάμια.
- 216.** Αυτές είναι εκείνες οι ωραίες λιμνούλες, με κελαηδήματα πουλιών
τσάκραβακα·
Σκεπασμένες με μανδάλακες, και με λωτούς και νούφαρα·
Αυτά που αγαπούσαν, σε ποια κατεύθυνση άραγε πήγαν;
- 217.** Αυτά εδώ τα χωράφια, αυτό το κομμάτι γης, αυτά ακριβώς τα περίχωρα του
πάρκου και του δάσους·
Μη βλέποντας εκείνον ακριβώς τον κόσμο μου, άδεια σε μένα, Νάραντα,
φαίνεται η κατεύθυνση.
- 218.** Ιδωμένα από εμένα τα ουράνια ανάκτορα, που φωτίζουν τις τέσσερις
κατευθύνσεις·
μπροστά στον βασιλιά των θεών, και μπροστά στους Τριάντα Τρεις.

- 219.** Κατοικήθηκε από μένα η θεϊκή κατοικία, απολαύστηκαν οι μη-ανθρώπινες ηδονές·
μεταξύ των Τριάντα Τριών θεών, που έχουν επιτύχει κάθε ηδονή.
- 220.** Εγώ λοιπόν, αφήνοντας τέτοια, ήρθα εδώ για αξιέπαινη πράξη·
θα ακολουθώ μόνο τη Διδασκαλία, δεν ενδιαφέρομαι για βασιλεία.
- 221.** Την οδό που βαδίζεται χωρίς ράβδο, διδαγμένη από τον Πλήρως
Αυτοφωτισμένο·
εκείνη την οδό θα ακολουθήσω, από την οποία πηγαίνουν οι ενάρετοι.

Η τζάτακα του Σάντινα, ενδέκατη.

495. Η τζάτακα των δέκα βραχμάνων (12)

- 222.** Ο βασιλιάς είπε στον Βιντχούρα, ο Γιουντχίτθιλα που αγαπούσε τη
Διδασκαλία·
«Βραχμάνους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 223.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 224.** Δυσεύρετοι οι βραχμάνοι, θεέ, ηθικοί και πολυμαθείς·
που απέχουν από τη συνουσία, αυτοί που θα έτρωγαν την τροφή σου.
- 225.** Δέκα πράγματι, μεγάλε βασιλιά, είναι αυτές οι βραχμανικές γεννήσεις·
την ανάλυσή τους, τη διερεύνηση, λεπτομερώς άκουσέ με.
- 226.** Αφού πάρουν σακούλες, γεμάτες με ρίζες δεμένες·
συνθέτουν φαρμακευτικές συλλογές, λούζουν και ψάλλουν.
- 227.** Όμοιοι με θεραπευτές, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 228.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 229.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 230.** Αφού πάρουν κουδουνάκια, διαλαλούν μπροστά από αυτούς·
πηγαίνουν και σε θελήματα, εξασκούνται στην οδήγηση αρμάτων.
- 231.** Όμοιοι με υπηρέτες, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 232.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·

άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.

- 233.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 234.** Αφού πάρουν τη στάμνα με νερό και το στραβό ραβδί, οι βραχμάνοι·
θα υπηρετούν τους βασιλιάδες, σε χωριά και κωμοπόλεις·
δεν θα φύγουμε χωρίς να πάρουμε, είτε στο χωριό είτε στο δάσος.
- 235.** Όμοιοι με εισπράκτορες, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 236.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 237.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 238.** Με μακριές τρίχες στις μασχάλες, μακριά νύχια και μακριές τρίχες στο σώμα,
με λερωμένα δόντια και σκονισμένα κεφάλια·
καλυμμένοι με σκόνη και βρωμιά, ζητιάνοι περιφέρονται αυτοί.
- 239.** Όμοιοι με ξεριζωτές κούτσουρων, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 240.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 241.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 242.** Χαριτάκα, αμαλάκα, μάνγκο, τζάμπου και βιμπιτάκα·
αρτόκαρπο, οδοντόξυλα, μπελούβες και μπαντάρες.
- 243.** Ράτζαγιατάνα, ζαχαροκάλαμο και ζάχαρη, πίπες καπνίσματος, μέλι και
οφθαλμική αλοιφή·
Διάφορα εμπορεύματα πουλούν, κυρίαρχε των ανθρώπων.
- 244.** Όμοιοι με εμπόρους, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 245.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.

- 246.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 247.** Ασκούν γεωργία και εμπόριο, εκτρέφουν αίγες και πρόβατα·
Δίνουν τις κόρες τους, και διευθετούν γάμους και φέρνουν νύφες.
- 248.** Όμοιοι με τους Αμπάτθα της εμπορικής κάστας, και αυτοί ονομάζονται
βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μέγале βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 249.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 250.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 251.** Τρώνε την τακτικά προσφερόμενη τροφή, μερικοί ιερείς στα χωριά·
Πολλοί τους ρωτούν, αυτοί που ευνουχίζουν και σημαδεύουν.
- 252.** Και ζώα εκεί σφάζονται, βουβάλια, χοίροι, κατσίκες·
Όμοιοι με σφαγείς βοδιών, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μέγале βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 253.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 254.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 255.** Αφού πάρουν σπαθί και ασπίδα, υψώνοντας ξίφος οι βραχμάνοι·
στέκονται στους δρόμους των εμπορών, και συνοδεύουν καραβάνια.
- 256.** Όμοιοι με βοσκούς και κυνηγούς, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μέγале βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 257.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 258.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 259.** Αφού έκαναν καλύβα στο δάσος, χτίζουν κορυφές αυτοί·
Βασανίζουν λαγούς και γάτες, από τα νερά ψάρια και χελώνες.

- 260.** Όμοιοι με κυνηγούς, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 261.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 262.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 263.** Άλλοι από επιθυμία για πλούτο, κάτω από το κρεβάτι σύρθηκαν·
οι βασιλιάδες από πάνω λούζονται, όταν η θυσία σόμα παρουσιάστηκε.
- 264.** Όμοιοι με λουτρονόμους, βασιλιά, και αυτοί ονομάζονται βραχμάνοι·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 265.** Απομακρυσμένοι αυτοί από την άγια ζωή,
(Έτσι είπε ο βασιλιάς Κοράμπυα)
αυτοί δεν ονομάζονται βραχμάνοι·
άλλους, Βιντχούρα, αναζήτησε, ηθικούς, πολυμαθείς.
- 266.** Αυτοί που απέχουν από τη συνουσία, που θα έτρωγαν την τροφή μου·
προσφορά σωστά θα δώσουμε, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 267.** Υπάρχουν πράγματι βραχμάνοι, θεέ, ηθικοί και πολυμαθείς·
που απέχουν από τη συνουσία, αυτοί που θα έτρωγαν την τροφή σου.
- 268.** Και ένα γεύμα τρώνε, και δεν πίνουν μεθυστικό ποτό αυτοί·
Αυτοί σου περιγράφηκαν, μεγάλε βασιλιά, σε τέτοιους να προσέλθουμε;
- 269.** Αυτοί πράγματι οι βραχμάνοι, Βιντχούρα, είναι ηθικοί και πολυμαθείς·
Αυτούς, Βιντχούρα, αναζήτησε, και γρήγορα προσκάλεσέ τους».

Η τζάτακα των δέκα βραχμάνων, δωδέκατη.

496. Η τζάτακα της αλυσίδας της ελεημοσύνης (13)

- 270.** Αφού είδα τη λεπτοφυή μορφή, από το βασίλειο στο δάσος ήρθε·
Με εξαίρετο αετωματικό δώμα, με μεγάλη κλίνη υπηρετούμενη.
- 271.** Με αγάπη για σένα εγώ, έδωσα εξαίρετο μαγειρεμένο ρύζι·
τροφή από διαλεγμένο καλό ρύζι, αγνή με σάλτσα από κρέας.
- 272.** Αυτή τη τροφή εσύ αφού δέχτηκες, την έδωσες στον βραχμάνο·
χωρίς ο ίδιος να φας, ποια είναι αυτή η αρχή σου; Τιμή σε σένα.
- 273.** Ο βραχμάνος είναι δάσκαλός μου, επιφορτισμένος σε ό,τι πρέπει και δεν
πρέπει να γίνει·
και σεβαστός και άξιος να προσκληθεί, αξίζω να του δώσω τροφή.

- 274.** Τον βραχμάνο τώρα ρωτώ, τον Γκόταμα που τιμάται από τον βασιλιά·
Ο βασιλιάς σου έδωσε τροφή, αγνή με σάλτσα από κρέας.
- 275.** Αυτή τη τροφή εσύ αφού δέχτηκες, έδωσες φαγητό στον ασκητή·
δεν γνωρίζεις το κατάλληλο πεδίο για δωρεά, ποια είναι αυτή η αρχή σου;
Τιμή σε σένα.
- 276.** Συντηρώ γιους και σύζυγο, στα σπίτια δεμένος εγώ·
απολαμβάνω τις ανθρώπινες ηδονές, καθοδηγώ τους βασιλιάδες.
- 277.** Στον δασόβιο σοφό, τον μακροχρόνιο αυστηρό ασκητή·
στον μεγαλύτερο με αναπτυγμένο εαυτό, αξίζω να δώσω τροφή.
- 278.** Και τον σοφό τώρα ρωτώ, αδύνατο, με φλέβες διάχυτες στο σώμα·
Με μεγαλωμένα μαλλιά στις μασχάλες, νύχια και τρίχες, με λερωμένα δόντια
και σκονισμένο κεφάλι.
- 279.** Μόνος στο δάσος διαμένεις, δεν αμφιβάλλεις για τη ζωή·
ο μοναχός σε τι είναι ανώτερός σου, στον οποίο εσύ έδωσες τροφή;
- 280.** Σκάβοντας πατάτες και βολβούς φοινικόδεντρων, και ρίζες μπιλάλι και τάκκα·
τινάζοντας κεχρί και άγριο ρύζι, συγκεντρώνοντας και απλώνοντας.
- 281.** Λαχανικά, ρίζα λωτού, μέλι, κρέας, μπαντάρια και αμάλακα·
αυτά αφού φέρω τρώω, υπάρχει αυτή η κατοχή μου.
- 282.** Εγώ που μαγειρεύω για αυτόν που δεν μαγειρεύει, εγώ που έχω κατοχές για
αυτόν χωρίς ιδιοκτησία·
εγώ που έχω προσκολλήσεις για αυτόν χωρίς προσκολλήσεις, αξίζω να του
δώσω τροφή.
- 283.** Και τον μοναχό τώρα ρωτώ, που κάθεται σιωπηλός με καλή συμπεριφορά·
ο σοφός σου έδωσε τροφή, αγνή με σάλτσα από κρέας.
- 284.** Αυτή τη τροφή εσύ αφού δέχτηκες, σιωπηλά τρως μόνος·
δεν προσκαλείς κανέναν άλλον, ποια είναι αυτή η αρχή σου; Τιμή σε σένα.
- 285.** Δεν μαγειρεύω ούτε βάζω άλλους να μαγειρεύουν, δεν κόβω ούτε βάζω
άλλους να κόβουν·
Γνωρίζοντας εμένα ως μη κατέχοντα τίποτα, αποχωρισμένο από κάθε κακό.
- 286.** Αφού πήρε με το αριστερό την προσφερόμενη τροφή, με το δεξί τη στάμνα με
νερό·
ο σοφός μου έδωσε τροφή, αγνή με σάλτσα από κρέας.
- 287.** Αυτοί πράγματι αξίζουν να δώσουν, οι δίκαιοι με κατοχές·
αντίθετο φαντάζομαι, αυτός που τον δωρητή προσκαλεί.
- 288.** Πράγματι για το όφελός μου σήμερα, εδώ ήρθε ο άριστος αρματηλάτης·
Εγώ λοιπόν σήμερα κατανοώ, πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.

- 289.** Οι βασιλιάδες άπληστοι για τα βασίλεια, οι βραχμάνοι σε ό,τι πρέπει και δεν πρέπει να γίνει·
οι σοφοί άπληστοι για ρίζες και καρπούς, και οι μοναχοί ελεύθεροι.

Η τζάτακα της αλυσίδας της ελεημοσύνης, δέκατη τρίτη.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Παπαγάλος, κιννάρα, ελεύθερος, δέρμα γαϊδάρου, λωτός, γέννηση, μεγάλος σοφός, εκλεκτός περιστέρι·
έπειτα παγώνι, ξυλουργός, έμπορος, έπειτα βασιλιάς, μαζί με βραχμάνο, αλυσίδα ζητιανιάς.

Τέλος του κεφαλαίου των διαφόρων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 14. Το βιβλίο για τα ποικίλα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org